

שירי שרון

דוֹיֵדְל, לא תיארתי לעצמי שאתה יכול למות...

לא חשבתי שהאיש הזה, שצחק וצועק לי "שירקה' בובההה", החזק הזה שמרים אותי, מניף אותי, מעיף אותי למים, החסון הבריון הזקוף הגבוה. שרירי, שמח, שר ושר ושר. מחייך כל הזמן (חוץ משהבנים שלו מפרקים את אייל), ונכנס אלינו הביתה לקפה שחור/וודקה/וויסקי ומשהו ליד זה לא באמת משנה.. כמה אנרגיה אתה מכניס לבית של ההורים שלי, מחליף לאבא שלי את המצברוח, מצחיק אותה, שותה איתו, אוהב אותו... מעריץ אותה...

אי אפשר לא להרגיש את האהבה שלך לאבא שלי ובעיקר לאמא שלי, אי אפשר לא להרגיש כמה אותי אתה אוהב. לא תיארתי לעצמי בחיים שמשוהו יכול לנצח אותך, כנראה נתת לו. לא כי לא היה בך עוד כוח, אלא כי וויתרת לו, זה היה כבר לא נעים הפור שפתחת פה בגילך על המצב הקשה שאליו נקלעת. כבר מחצת אותו את המצב יותר מפעם אחת, באמת כבר לא נעים...

שירקה' בובה מה שלומך?

כמה נפח תפסת בחדר, בחוץ, במים.

בְרִיוֹן חזק חסון, ראש מעל, חזה פתוח, כתפיים רחבות, שריר תאומים של רוכב בהרים.

כמה אני אוהבת אותך דוֹיֵדְל, אוהבת אותך ולא מאמינה שאתה יכול למות.

שירי